

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXXVII. De ipsius parsimonia & frugalitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

*Quanta diligentia & parsimonia res Ec-
clesia seruauerit.*

CAPVT XXXVI.

Tempore quodam in domo Episcopali domestica habens rei nomen forte nuper emprum vestiebat. videns & probans si aprè sederet corpori. Et ecce *Brusso* quondam Argentinensis Episcopus, colloquio & moribus apprimè festiuus adueniens; Benè est, inquit, bene est: senior noster bonum habet pellicium. Erat autem ad oras capitij & manicarum modicè vulpinis abumbratum: nam cætera pars cute leporina constabat. Et Episcopus; Sic est, inquit, sed miserum me, cardè mihi venit; bis binis vncijs constat. Vide sne, qui tam benignus in alios extitit, quàm parcus in semetipsum fuit? * Non in veste, non in cibis rebus Episcopij vnquam indulgentiùs vti voluit: nec voluptati, sed necessitati suæ tantum prouidebat. * Quin etiam aiunt, illum, humilitatis causa, ocreas vel subtalares dissutos, plerunque ad sartorem misisse. Murmurantibus autem de hoc aliquibus: Sinite, inquit, fratres, sinite; res Episcopij eleemosynæ sunt fidelium, vanis vsibus eas profligare non debemus.

Etiam hac ex Timone se desumpsisse, Andreas testatur. Sed non comparent in editione Canis. Et videtur initium huius narrationis corruptum, nec nisi ope manuscriptorum Codicum sanabile.

** Hac sunt ex Timone, Side Sitam edit. à Canis. cap. 18.*

De ipsius parsimonia & frugalitate.

CAPVT XXXVII.

Hæc in vestitu ei frugalitas fuit; at in victu quomodo se restrinjerit, vix vlli credibile videbitur. Nam dixisse hunc pro certo accepimus: Nunquam se ad satietatem panem in Episcopatu comedisse: Semper enim sobrius ac penè ieiunus de Cæna vel prandio surrexit: apposita omnia infirmis pauperibus ac mendicis impertiens. Quodam ieiunij tempore multa piscium penuria fuit. Sed quidam Procurator eius lucium paræ quantitatis, emptum

Timon.

Lib. 1. cap. 18. Sira. ed. à Cat. Frugalitas 8. Othonis in Vita.

*Memorable
exemplum fra-
galitatis &
charitatis in
proximum.*

duobus solidis, prandenti attulit benè paratum, modè obsecrans vt se vberius reficeret vel cibo, qui tam magno cõstabat. Cui Episcopus, quanto, inquit? Procurator, duobus, ait, solidis. Et Episcopus: absit, vt miser Otto solus hodie tot denarios absumat; leuansque discum: defer, ait, hunc preciosum cibum Christo meo, qui mihi me ipso pretiosior esse debet. Defer, inquit, ei, sicubi ægrotus in lecto iacet, vel paralyticus. Nam ego robustus hoc me pane reficiam. Sic ille in opulentia sua deliciis affluebat.

De consuetudine corporalis disciplina.

CAPVT XXXVIII.

*Vita à Canis.
ed. loc. cit.
Notet hoc Præ-
dicantes Lu-
therani, maxi-
me Superin-
tendentes.
Apoc. 3.*

Paterea in consuetudine habuit à manibus sacerdotum in conclau corporales accipere disciplinas, sanè adeò acres, vt cruor aliquando latera eius tingeret. Ipse quoque Pater cælestis, qui ait; Ego quos amo, arguo & castigo, suo interdum verbere ad eruditionem eum rangebat.

De flagello infirmitatis eius, & quid inde boni promeruerit.

CAPVT XXXIX.

*Vita ed. Canis.
lib. 1. c. 19.*

** Indicem Re-
liquiarum.*

Reram vnum de flagellis eius, causamque siue ordinem monstrabo, quidue inde boni prouenerit, dum fortè in vico, qui dicitur Buchebach, diuinarum rerum studiosus * chartulam Patrociniorum legisset, & in ara Ecclesiæ multas & permaximas sanctorum reliquias reconditas agnosceret; ad nobiliora loca eas transferre cogitabat, vbi ampliore honore diuinæ seruitutis à religiosis colerentur. Itaque assumptis clericis, ieiunio & oratione præmissa, pia, vt dictum est, intentione, sigillum altaris solui præ-